

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszcz XII Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Bożena Więckowska

Sędzia Sądu Rejonowego Karolina Lubińska

Sędzia Sądu Rejonowego Dorota Wiese-Stefanek

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2022 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego Pawła Juszcyszyna

przeciwko obowiązemu Sądowi Rejonowemu w Olsztynie

o egzekucję świadczenia niepieniężnego

postanawia:

1. na podstawie art. 1050 § 1 kpc w zw. z art. 743 § 1 kpc wezwać obowiązanego - Sąd Rejonowy w Olsztynie do wykonania obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydanego dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie VII Po 16/21, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 14 kwietnia 2021 r. poprzez dopuszczenie Pawła Juszcyszyna do wykonywania wszystkich praw i obowiązków służbowych przysługujących Pawłowi Juszcyszynowi z tytułu pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, w tym w szczególności uwzględniania Pawła Juszcyszyna, jako sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, w wyznaczaniu terminów posiedzeń oraz przydzielaniu spraw w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, zgodnie z ogólnymi zasadami,
 - w terminie 1 dnia od otrzymania niniejszego postanowienia pod rygorem wymierzenia osobie uprawnionej do reprezentowania obowiązanego - Prezesowi Sądu Rejonowego w Olsztynie Maciejowi Nowackiemu grzywny w wysokości 15 000,-zł (piętnastu tysięcy złotych);
2. na podstawie art. 1051 § 1 kpc w zw. z art. 1052, art. 1053 § 1 i § 2 kpc oraz art. 743 § 1 kpc, wymierzyć Prezesowi Sądu Rejonowego w Olsztynie - Maciejowi Nowackiemu grzywnę w wysokości 15 000,-zł (piętnaście tysięcy złotych), z jednoczesną zamianą na areszt na wypadek jej niezapłacenia, licząc jeden dzień aresztu jako 1000,-zł (jeden tysiąc złotych) grzywny za działanie wbrew określonemu w postanowieniu Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych z dnia 14 kwietnia 2021 r. wydanemu w sprawie VII Po 16/21 i zaopatrzonemu w klauzulę wykonalności w dniu 14 kwietnia 2021 r. obowiązki: - zaniechania aktów skutkujących niedopuszczeniem Pawła Juszcyszyna, jako sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, do wykonywania obowiązków służbowych, w tym w szczególności wykonywania funkcji orzeczniczych w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie; - zaniechania wszelkich innych działań, które skutkowałyby pominięciem uprawnionego, jako sędziego, w wyznaczaniu terminów posiedzeń oraz przydzielaniu spraw w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, na zasadach ogólnych ;

3. zasądzić od obowiązanego – Sądu Rejonowego w Olsztynie na rzecz uprawnionego kwotę 1 437,- zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Bożena Więckowska

SSR Karolina Lubińska

SSR Dorota Wiese-Stefanek

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2021 r. wydanym w sprawie VII Po 16/21, udzielił zabezpieczenia poprzez nakazanie Sądowi Rejonowemu w Olsztynie dopuszczenia Pawła Juszcyszyna do wykonywania wszystkich praw i obowiązków służbowych przysługujących Pawłowi Juszcyszynowi z tytułu pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, w tym w szczególności 1/uwzględniania Pawła Juszcyszyna, jako sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, w wyznaczaniu terminów posiedzeń oraz przydzielaniu spraw w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, zgodnie z ogólnymi zasadami, 2/ zaniechania aktów skutkujących niedopuszczeniem Pawła Juszcyszyna, jako sędziego Sądu Rejonowego w Olsztynie, do wykonywania obowiązków służbowych, w tym w szczególności wykonywania funkcji orzeczniczych w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, 3/ zaniechania wszelkich innych działań, które skutkowałyby pominięciem uprawnionego, jako sędziego, w wyznaczaniu terminów

posiedzeń oraz przydzielaniu spraw w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, na zasadach ogólnych.

Postanowienie zostało zaopatrzone w klauzulę wykonalności co do pkt. I w dniu 14 kwietnia 2021 r.

W dniu 21 kwietnia 2021 r. wierzyciel reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył wniosek o wszczęcie egzekucji objętego w/wym postanowieniem świadczenia niepieniężnego poprzez :

- wyznaczenie dłużnikowi - Sądowi Rejonowemu w Olsztynie na podstawie art. 1050 kpc terminu jednego dnia roboczego na wykonanie czynności wskazanej w punkcie I 1/ postanowienia oraz zagrożenie osobie uprawnionej do reprezentowania dłużnika - Prezesowi Sądu Rejonowego w Olsztynie Maciejowi Nowackiemu grzywną w wysokości 15 000,-zł na wypadek gdyby Sąd Rejonowy w Olsztynie nie wykonał powyższego obowiązku z wyznaczonym terminie;

- nałożenie na podstawie art. 1051 § 1 kpc w zw. z art. 1052 kpc i art. 1053 § 1 i § 1 kpc za zaniechanie czynności wskazanych w punkcie I 2/ i 3/ postanowienia na osobę uprawnioną do reprezentowania dłużnika - Prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie Macieja Nowackiego grzywny w wysokości 15 000,-zł z jednoczesną jej zamianą na areszt na wypadek niezapłacenia, licząc jeden dzień aresztu jako 50,-zł grzywny.

Postanowieniem z dnia 29 września 2021 r. Sąd powyższy wniosek odrzucił jako przedwczesny opierając swoje rozstrzygnięcie o ustalenie, iż w niniejszej sprawie winien znaleźć zastosowanie przepis art. 1060 kpc, regulujący egzekucję przeciwko Skarbowi Państwa, a nie przepisy ogólne o egzekucji świadczeń niepieniężnych.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie wniósł uprawniony zarzucając naruszenie art. 199 § 1 pkt. 1 kpc w związku z art. 1060 kpc przez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że *procedowanie w niniejszej sprawie winno opierać się na przepisie szczególnym, regulującym egzekucję przeciwko Skarbowi Państwa tj. art. 1060 kpc , a nie przepisach ogólnych o egzekucję świadczeń niepieniężnych* i odrzucenie wniosku wierzyciela jako złożonego bez wezwania dłużnika do dobrowolnego spełnienia obowiązków objętych prawomocnym postanowieniem o zabezpieczeniu, wskazując, iż art. 1060 kpc nie ma zastosowania w niniejszej sprawie ponieważ dłużnikiem nie jest Skarb Państwa, a Sąd Rejonowy w Olsztynie jako pracodawca wierzyciela i strona postępowania o zabezpieczenie; naruszenie art. 1050 kpc poprzez jego błędne niezastosowanie oraz naruszenie art. 316 § 1 kpc w zw. z art. 361 kpc poprzez uznanie, że wierzyciel nie wezwał

dłużnika do spełnienia świadczenia, podczas gdy takie wezwanie miało miejsce wielokrotnie.

Uzasadniając swoje stanowisko podkreślił, iż stroną postępowania o zabezpieczenie jest Sąd Rejonowy w Olsztynie jako pracodawca wierzyciela, a nie Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Olsztynie i do egzekucji przeciwko pracodawcy państwowemu nie ma zastosowania art. 1060 kpc. Podniósł też, iż zgodnie z art. 365 § 1 kpc Sąd I instancji był związany treścią prawomocnego postanowienia o zabezpieczeniu i nie miał uprawnień do kwestionowania prawidłowości oznaczenia w nim drugiej strony i samodzielnej oceny, że dłużnikiem powinien być Skarb Państwa, a nie pracodawca wierzyciela czyli właśnie Sąd Rejonowy w Olsztynie. W tej kwestii wierzyciel powołał się na analogiczny stan prawny analizowany przez Sąd Najwyższy Izbę Dyscyplinarną w postanowieniu z dnia 4 lutego 2020 r. (sygn. akt I DSP 1/19) .

Zażalenie wierzyciela zostało uwzględnione przez Sąd II instancji, który postanowieniem z dnia 9 marca 2022 r. uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 29 września 2021 r. zobowiązując Sąd I instancji do merytorycznego rozpoznania wniosku przy zastosowaniu art. 1050-1053 kpc. Nadto Sąd odniósł się do podniesionego przez dłużnika zarzutu niedopuszczalności drogi sądowej podkreślając, że nie jest on zasadny. Wskazał także, iż możliwe jest zagrożenie sędziemu, będącemu prezesem sądu powszechnego przewidzianą w art. 1050 § 1 k.p.c. grzywną na wypadek, gdyby w wyznaczonym terminie czynności nie wykonał. Możliwe jest również nałożenie tej grzywny oraz jednoczesne orzeczenie, na wypadek niezapłacenia grzywny, zamiany tej grzywny na areszt. Ograniczeniom podlega jedynie możliwość faktycznego pozbawienia sędziego wolności. W konsekwencji uznał, iż skuteczne złożenie będącego przedmiotem niniejszego postępowania wniosku, nie jest uzależnione od uprzedniej zgody właściwego sądu.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności, przed przejściem do szczegółowych rozważań, wskazać należy na ogólną regułę postępowania egzekucyjnego, iż w postępowaniu tym obowiązuje zakaz badania zasadności i wykonalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Zasada ta, wyrażona wprost w przepisie art. 804 § 1 kpc, wprowadza wyraźne rozgraniczenie pomiędzy postępowaniem rozpoznawczym i egzekucyjnym. Zadaniem organu egzekucyjnego – zarówno

komornika, jak i sądu – jest przymusowe wykonanie obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym, a nie weryfikowanie jego zasadności i wymagalności, gdyż badanie merytoryczne tego obowiązku spoczywa w gestii sądu w postępowaniu rozpoznawczym poprzedzającym postępowanie egzekucyjne (gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu) lub toczącym się na skutek wytoczenia powództwa z [art. 840](#) kpc. Dla sądu egzekucyjnego istnienie i zakres nadającego się do egzekucji roszczenia oraz zasięg obowiązku prawnego dłużnika są wiążąco stwierdzone urzędowym dokumentem w postaci tytułu egzekucyjnego (por. też postanowienie SN z dnia 24 sierpnia 1973 r., [II PZ 34/73](#), LEX nr 7295, [Jakubecki Andrzej \(red.\), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do wybranych przepisów nowelizacji 2019](#), Olimpia Marcewicz, komentarz do art. 804). Tym samym, z uwagi na niedopuszczalność badania przez organ egzekucyjny zasadności i wymagalności obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym dłużnik nie może w tym postępowaniu podnosić zarzutów dotyczących istnienia tego obowiązku.

Przechodząc natomiast do treści samego wniosku egzekucyjnego i podstaw do jego zastosowania, wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 1050 § 1 kpc *Jeżeli dłużnik ma wykonać czynność, której inna osoba wykonać za niego nie może, a której wykonanie zależy wyłącznie od jego woli, sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela po wysłuchaniu stron wyznaczy dłużnikowi termin do wykonania i zagrozi mu grzywną na wypadek, gdyby w wyznaczonym terminie czynności nie wykonał.*

Powyższy przepis określa sposób egzekucji świadczeń niepieniężnych, jeżeli obowiązek dłużnika objęty tytułem wykonawczym polega na dokonaniu określonej czynności – *facere*, której inna osoba wykonać za niego nie może.

Egzekucja czynności niezastępowalnej, którą przewiduje przepis [art. 1050](#) kpc, może obejmować kilka stadiów, wszczynanych na skutek odrębnych wniosków wierzyciela. Pierwsze stadium, wszczęte na wniosek, rozpoczyna się od wysłuchania stron i kończy, w razie pozytywnego rozpoznania wniosku, wydaniem postanowienia o wyznaczeniu dłużnikowi terminu do wykonania czynności z zagrożeniem grzywną na wypadek nie wykonania czynności w terminie. Drugie stadium egzekucji rozpoczyna kolejny wniosek wierzyciela, zgłoszony po bezskutecznym upływie terminu do wykonania czynności przez dłużnika z żądaniem nałożenia na dłużnika grzywny oraz jednoczesnym wyznaczeniem nowego terminu do wykonania czynności i zagrożeniem grzywną. Stadium to kończy się, w sytuacji uznania wniosku za zasadny, wydaniem postanowienia nakładającego na dłużnika grzywnę w

zagrożonej poprzednio wysokości, którą Sąd zamienia na areszt zgodnie z [art. 1053 § 1](#) kpc. W postanowieniu tym Sąd jednocześnie wyznacza nowy termin do wykonania czynności z zagrożeniem grzywną w wysokości surowszej od poprzedniej. W jednym postanowieniu sąd może wymierzyć grzywnę nie wyższą niż 15 000 zł, chyba że dwukrotne wymierzenie grzywny okazało się nieskuteczne. Ogólna suma grzywien w tej samej sprawie nie może przewyższać miliona złotych. W razie wykonania czynności przez dłużnika lub umorzenia postępowania, grzywny niezapłacone do tego czasu ulegają umorzeniu ([art. 1052](#) kpc). O zastosowaniu środków przymusu decyduje wierzyciel. Wierzyciel powinien określić sposób egzekucji czynności niezastępowalnej we wniosku egzekucyjnym, a zatem zażądać nałożenia na dłużnika grzywny (art. 1050 kpc) albo nakazania dłużnikowi zapłaty na swoją rzecz określonej sumy pieniężnej ([art. 1050¹](#) kpc). Przepisy te stanowią o zastosowaniu środków przymusu na wniosek wierzyciela, a zatem odmiennie niż przy egzekucji świadczeń pieniężnych nie można pozostawić wyboru sposobu egzekucji organowi egzekucyjnemu. Sąd jest związany dokonany przez wierzyciela wyborem sposobu egzekucji czynności niezastępowalnej. Nie może zatem zastosować grzywny z zamianą na areszt, jeżeli wierzyciel wybierze sposób uregulowany w [art. 1050¹](#) kpc, ani nakazać zapłaty na rzecz wierzyciela określonej sumy pieniężnej, gdy wierzyciel wybierze sposób uregulowany w art. 1050 kpc.

Z kolei zgodnie z art. 1051 § 1 kpc Jeżeli dłużnik ma obowiązek zaniechać pewnej czynności lub nie przeszkadzać czynności wierzyciela, sąd, w którego okręgu dłużnik działał wbrew swemu obowiązкови, na wniosek wierzyciela po wysłuchaniu stron i stwierdzeniu, że dłużnik działał wbrew obowiązкови, nałoży na niego grzywnę. Tak samo sąd postąpi w razie dalszego wniosku wierzyciela.

Ten przepis w przeciwieństwie do art. 1050 kpc normuje sposób wymuszenia biernego zachowania dłużnika (zobowiązanego do zaniechania pewnej czynności - *non facere* lub nieprzeszkadzania czynności wierzyciela - *pati*). Zastosowanie środków przymusu w postaci grzywny następuje w razie działania dłużnika wbrew obowiązкови określonymu w tytule wykonawczym, bez konieczności dodatkowego wezwania dłużnika do spełnienia tego świadczenia. W postanowieniu nakładającym na dłużnika grzywnę sąd powinien zamienić grzywnę na areszt na wypadek jej niezapłacenia i określić przelicznik grzywny na jeden dzień aresztu ([art. 1053 § 1](#) kpc). Wierzyciel może złożyć dalszy wniosek, jeżeli dłużnik naruszy obowiązek wynikający z tytułu wykonawczego po wydaniu poprzedniego postanowienia. Wierzyciel może ponawiać wnioski o nałożenie grzywny, aż do wyczerpania maksymalnej

sumy grzywien określonej w [art. 1052](#) kpc oraz ogólnego czasu trwania aresztu (nie może w tej samej sprawie przekroczyć 6 miesięcy) określonego w art. 1053 kpc.

Postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń niepieniężnych podlegają wykonaniu według w/wym sposobów egzekucji. Tytuły stanowiące podstawę egzekucji mogą bowiem obejmować obowiązki (*facere, non facere, pati*) nałożone na dłużnika podlegające wykonaniu różnymi sposobami świadczeń niepieniężnych. Dla każdego z tych obowiązków należy zastosować właściwy sposób egzekucji.

Jednocześnie podkreślić należy, iż tytuł wykonawczy, co do zasady, uprawnia wierzyciela do prowadzenia egzekucji całego objętego nim roszczenia. Stąd wynika możliwość określenia przez wierzyciela, w sposób wiążący dla organu egzekucyjnego, zakresu egzekucji, w granicach wyznaczonych przez treść tytułu wykonawczego.

W niniejszej sprawie postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie VII Po 16/21, którego wykonania domaga się wierzyciel w przedmiotowym postępowaniu, obejmuje swoją treścią dwa obowiązki dłużnika. Pierwszy obowiązek polegający na dokonaniu (*facere*) czynności (dopuszczeniu Pawła Juszcyszyna do wykonywania wszystkich praw i obowiązków służbowych przysługujących mu z tytułu pełnienia urzędu na stanowisku sędziego), jak również drugi polegający na zaniechaniu (*non facere*) czynności (niepodejmowaniu aktów skutkujących niedopuszczeniem Pawła Juszcyszyna do wykonywania obowiązków służbowych i niepodejmowaniu wszelkich innych działań, które skutkowałyby pominięciem uprawnionego, jako sędziego, w wyznaczaniu terminów posiedzeń oraz przydzielaniu spraw w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Olsztynie, na zasadach ogólnych).

Przed przejściem do dalszych rozważań podkreślić należy, iż o ile wierzyciel nie ma wpływu na rodzaj egzekucji, gdyż determinuje ją rodzaj obowiązków dłużnika (egzekucja świadczenia pieniężnego, bądź niepieniężnego), to jako gospodarz postępowania egzekucyjnego, decyduje o jej zakresie. To wierzyciel wskazuje we wniosku, jakimi sposobami ma być prowadzona egzekucja np. w przypadku egzekucji świadczenia niepieniężnego przez przymuszenie dłużnika grzywną, czy zagrożenie nakazem zapłaty określonej sumy pieniężnej, a w przypadku egzekucji świadczenia pieniężnego, z jakich składników majątku dłużnika np. nieruchomości, ruchomości, wynagrodzenia za pracę. Wniosek w tym zakresie jest wiążący dla komornika, jak i dla sądu, jako organu egzekucyjnego w przypadku egzekucji świadczenia niepieniężnego.

Wierzyciel składając wniosek egzekucyjny wniósł o zastosowanie, niezależnie od siebie dwóch sposobów egzekucji świadczenia niepieniężnego. W pierwszej kolejności środka w celu przymuszenia dłużnika do dokonaniu określonej czynności, a z drugiej w celu przymuszenia dłużnika do zaniechania i nieprzeszkadzania pewnym czynnościom wierzyciela.

Przed wydaniem postanowienia w przedmiocie wszczęcia egzekucji świadczenia niepieniężnego Sąd był zobowiązany wysłuchać strony w celu ustalenia, czy dłużnik po wydaniu tytułu działał wbrew nałożonym obowiązkom. W celu wysłuchania stron sąd może stosownie do okoliczności wyznaczyć posiedzenie jawne albo zgodnie z art. 760 § 2 kpc odebrać od stron oświadczenia na piśmie.

W przedmiotowej sprawie Sąd odebrał od stron oświadczenia na piśmie. Pismem z dnia 20 lipca 2021 r. dłużnik odniósł się do wniosku egzekucyjnego wnosząc o jego odrzucenie (k. 103-104). W tym miejscu wskazać należy, iż sąd rozważył podniesione przez dłużnika zarzuty uznając je za niezasadne. Nadto w całości były one przedmiotem rozważań Sądu II instancji, który w swoim orzeczeniu wyraził ocenę prawną podniesionej argumentacji. Co więcej sama okoliczność, że sędzia Paweł Juszczyszyn, mimo prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 kwietnia 2021 r. o sygn. akt VII Po 16/21, nie został i nadal nie jest przywrócony do pracy przez prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie jest znana powszechnie.

Realizacja wniosku wierzyciela wymagała zastosowania dwóch sposobów egzekucji. Zgodnie z wolą wierzyciela (jako gospodarza postępowania egzekucyjnego) w punkcie 1. sentencji Sąd do obowiązku polegającego na czynieniu zastosował przepis art. 1050 kp w zw. z art. 743 § 1 kpc. Wyznaczając termin do wykonania czynności z zagrożeniem grzywną, Sąd uwzględnił rodzaj czynności, tak by jej wykonanie w tym terminie było realne oraz fakt znacznego pozostawania dłużnika w zwłoce.

W punkcie 2. sentencji do obowiązków polegających na zaniechaniu zastosował przepis art. 1051 kpc w zw. z art. 743 § 1 kpc, przy czym w tym przypadku nie było konieczne, jak to ma miejsce w sytuacji przewidzianej w art. 1050 kpc, uprzednie zagrożenie grzywną. Wymierzając grzywnę, sąd zgodnie z wnioskiem wierzyciela, ale jednocześnie będąc związany jej granicami zakreślonymi w art. 1052 kpc, przy zamianie grzywny na areszt, zastosował przeliczniki określone w art. 1053 kpc. Sąd nie zastosował wnioskowanego przez wierzyciela przelicznika - licząc jeden dzień aresztu jako 50,-zł grzywny - gdyż jego zastosowanie przekraczało by wymiar aresztu określony w art. 1053 § 1 zd. 2 kpc. Na marginesie wskazać tylko należy, iż Sąd w całości podziela stanowisko Sądu II instancji w przedmiocie ograniczenia odpowiedzialności osoby uprawnionej do reprezentacji dłużnika, co

na obecnym etapie postępowanie nie ma takiego wpływu na zakres orzeczenia jakie zdaje się przypisywać mu dłużnik.

W punkcie 3 sentencji Sąd po ustaleniu dotychczasowych kosztów niniejszego postępowania i zaliczając do nich opłatę sądową od wniosku 2x200,-zł; opłatę sądową od zażalenia 2x150,-zł; koszty zastępstwa prawnego w egzekucji 2x240,-zł, koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym 2x 120,-zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17,-zł łącznie 1 437,-zł, zgodnie z zasadą art. 770 kpc zasądził ich zwrot przez dłużnika – Sąd Rejonowy w Olsztynie na rzecz wierzyciela.

SSR Bożena Więckowska SSR Karolina Lubińska SSR Dorota Wiese-Stefanek

Zarządzenie:

1. Odnotować,
2. Odpis postanowienia doręczyć:
 - pełnomocnikowi wierzyciela przez portal inf.,
 - dłużnikowi z pouczeniem nr 8;
3. akta za 14 dni lub z wpływem .

SSR Bożena Więckowska